No. 2780 Zaterdag 19 September 1936 53ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling

Redactie: Pastorie San Mateo, Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Drukker: B. L. Bogaers

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

Wereldvrede en Olympiade.

We hebben enkele stukken gehoord uit de redevoeringen welke tijdens de Nationaal-socialistische partijdagen in Neurenberg gehouden zijn.

Enkele weken geleden hebben we ook met belangstelling geluisterd naar de Duitse uitzendingen van de Olympische Spelen en o.a. de rede beluisterd van de voorzitter, de Fransman, graaf de Baillet-Latour, die bij het doven van het Olympische vuur de verwachting uitsprak, dat het Olympisch vuur zal blijven branden in de harten der volkeren. En deze ook op economisch en politiek terrein de strijd zullen gaan voeren volgens de Olympische beginselen, dit is in vriendschap en edele wedijver.

Toch hebben we toen reeds moeten constateren, dat wellicht de Olympische gedachte bij de volkeren bij geen der 10 Olympiaden, die aan de Duitse voorafgingen, zo ver verwijderd was van de werkelijke internationale sfeer, als dit maal bij deze elfde Olympiade.

En niemand zal van overdreven pessimisme beschuldigd worden, wanneer hij de vrees uit, dat de XIIe Olympiade in 1940 in Tokio wel eens tot de vrome wensen zou kunnen blijven behoren, omdat dan de werkelijkheid zo demonstratief anti-Olympisch zal zijn, dat geen camouflage mogelijk is, zoals we in Berlijn nog hebben gehad.

Trouwens camouflage is daar zelfs niet altijd mogelijk geweest.

We denken hierbij nog niet aan de weinige Olympische geest, die duidelijk te constateren viel, bij sommige wedstrijden waarvan we slechts noemen een voetbalwedstrijd, waarbij zowel spelers als publiek een houding aannamen, die een aanfluiting was van de echte Olympische geest.

We hebben meer het oog op de vijandige stemming tegen Duitsland, die enkele landen en vele sportorganisaties er van deden afzien aan het Olympisch tournooi in Berlijn deel te nemen, dat daardoor dan ook niet dat algemeen karakter had, als de vorige tien Olympiaden, wat tot een ietwat verbitterde stemming heeft geleid bij het Duitse volk, welke allerminst onder stoelen of banken gestoken is. En die ook in vormelijke en formele redevoeringen tussen de regels door, duidelijk viel op te merken.

Toch was dit ontbreken van de echte Olympische geest in en rond het Berlijnse stadion nog slechts een zeer flauwe afspiegeling van de vijandige en naijverige geest welke momenteel in internationale kringen heerst en waarin de elfde Olympiade allerminst een kentering heeft gebracht.

Uit de redevoeringen van de Neurenbergse Rijksdag, hebben we kunnen horen, dat Duitsland thans een tot de tanden gewapend volk, „ein Volk im Waffen" zoals een Duits schrijver zijn volk in 1914 noemde, maar ook een volk met een diepe haat en vervuld van een heilige roeping n.l. bestemd te zijn het groot gevaar dat de wereld dreigt vanuit Rusland en ook vanuit Frankrijk, n.l. het wereldcommunisme neer te slaan en op die wijze Europa van zijn ondergang te redden.

Over de juistheid van dit gevaar zullen wij het thans niet hebben, maar wie de redevoeringen volgde, heeft kunnen ervaren hoe deze roeping met grote suggestieve kracht in de Duitse hoofden is ingehamerd en als een nieuwe roeping van het Duitse volk wordt gevoeld en beleden.

De christelijke beschaving in Europa tegen het dreigend communisme te redden, zietdaar de nieuwe, grootse taak, waardoor Duitsland van thans, onder de bezielende en grootse leiding van zijn Fuhrer geroepen is.

De laatste tegenstand tegen deze nieuwe Duitse roeping is gebroken na de sluiting van het in elk geval psychologisch ontactisch en gevaarlijke Frans-Russisch verdrag, dat koren is geweest op de molens van de militaire Duitse leiders en op die van het geweldige sterke en invloedrijke kapitalisme, dat momenteel fabelachtige bedragen gestoken heeft in de wapenindustrie en welk kapitaal alleen tot volledige productiviteit kan komen door een nieuwe wereldoorlog.

Want aan elke bewapening, hoe opgedreven ook, komt een grens, aan elke order hoe groot ook, komt een eind.

Als aan de eisen van leger en vloot is voldaan dan moet ook hier gespuid worden, dan moeten ook hier de arsenalen leeg gemaakt worden, opdat weer nieuwe orders geplaatst kunnen worden en nieuwe vermogens verdiend kunnen worden.

Met hoe weinig scrupules deze heren te werk gaan, en welk een invloed zij hebben op de internationale politiek, hebben de processen ons laten zien in de Ver. Staten, waar een klein tipje van de sluier werd opgelicht die spoedig daarna weer is dicht gevallen en voorlopig voor goed.

De geest van deze kapitalistische industrie is voorlopig heel wat sterker dan de Olympische.

De gevaren die wij hier opsommen en die zo geheel tegenovergesteld zijn van de Olympische geest worden nog scherper geaccentueerd door de gebeurtenissen in Spanje.

De strijd daar tussen regeringstroepen en nationalisten gevoerd, is er niet een die blijft beperkt tot Spanje en het Spaanse volk maar de uiteindelijke overwinning wordt in tal van Europese kabinetten met grote belangstelling gevolgd.

En deze belangstelling loopt allerminst parallel, integendeel de belangen staan hier lijnrecht tegenover elkaar.

Telkens krijgen we in deze weken uit Duitsland de stelling te horen, dat een overwinning van het linkse front in Spanje het communistisch gevaar in Europa acuut maakt en een toestand in het leven riep welke noch door Duitsland noch door Italië kan aanvaard worden. Deze overwinning zou een aanzienlijke versterking zijn voor het communistisch Frankrijk. Nu Rusland door een verlaging van de dienstplichtige leeftijd zijn leger aanzienlijk uitbreidt zou dit een rechtstreekse en ernstige bedreiging zijn voor centraal Europa.

Uit deze opvatting zal ook wel verklaard moeten worden het opzettelijk boycotten door Berlijn en Rome van het Franse non-interventie-voorstel.

Want dat Duitsland en Italië de Spaanse insurgenten te hulp komen, staat even vast als het feit, dat Frankrijk en Rusland de regeringstroepen steunen.

Zo hebben de gebeurtenissen in Spanje een nieuwe scherpe verwijdering gebracht tussen Londen en Parijs enerzijds en Berlijn en Rome anderzijds.

En als in de komende dagen de z.g. Locarno-conferentie der vijf mogendheden Engeland, Frankrijk, België, Duitsland en Italië eindelijk bijeen zal komen, zal Spanje bij de vele obstakels, die de Europese vrede, momenteel bedreigen, een nieuwe hebben gevoegd.

Waardoor de dreigende wereldoorlog, een nieuwe fase verder tot ons komt.

Spijt de elf Olympiades, die we een maand geleden hebben afgesloten.

Hoe Sovjet-Rusland de Kinderen opvoedt tot haat jegens God.

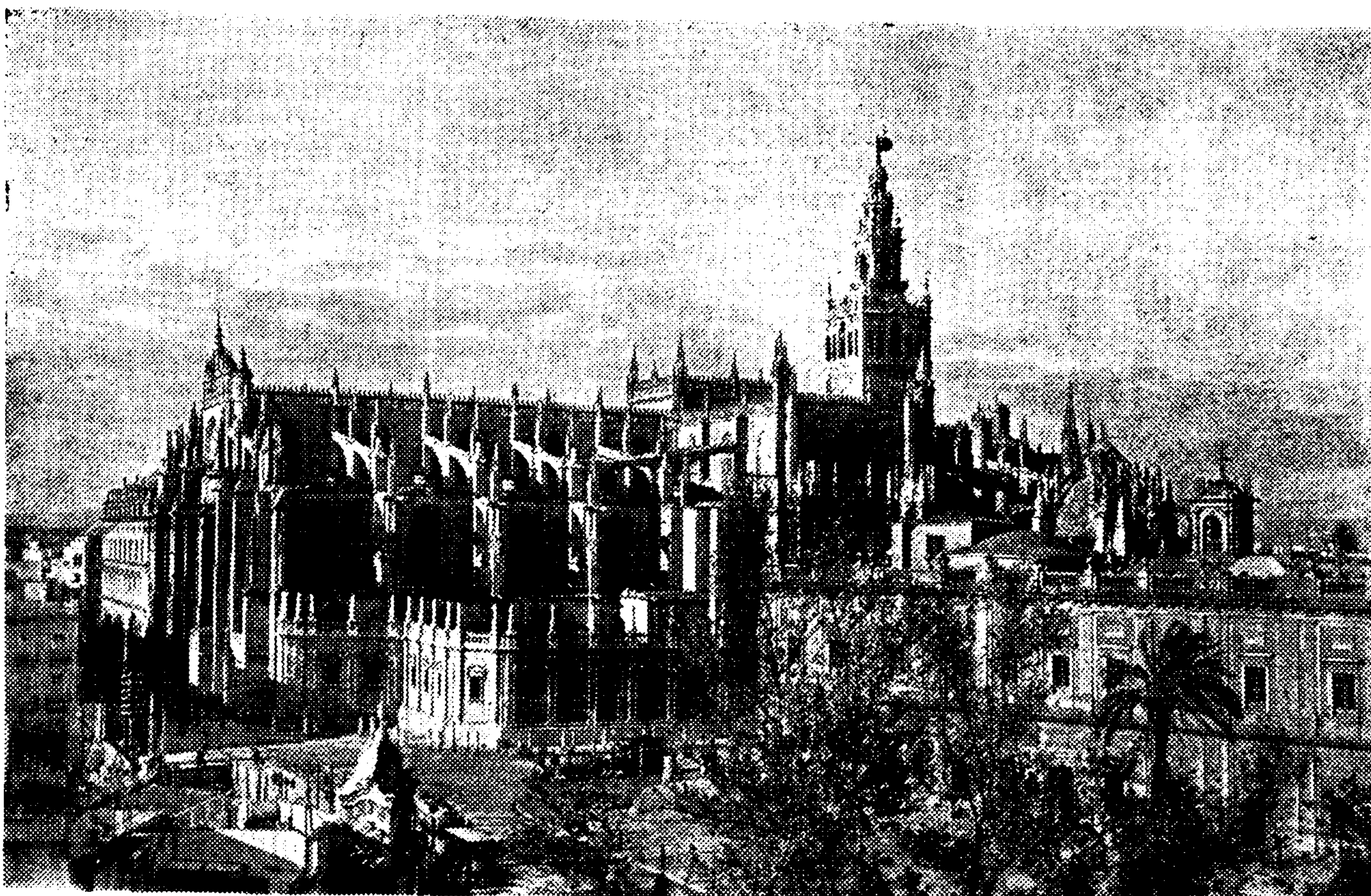
Mgr. d'Herbigny, erevoorzitter van het Pauselijk Oosters Instituut in Rome, hield onlangs in Londen een opzienbarende voordracht over het duivelachtige van de godsdienstvervolging in Sovjet-Rusland. Mgr. d'Herbigny is, zoals men weet, een specialiteit in Russische aangelegenheden en zijn zending in Rusland, die de Heilige Stoel hem toevertrouwde, heeft overal, de hele wereld door, de grootste belangstelling gevonden.

Dante's Inferno, zo verklaarde hij, is niets in vergelijking met de verschrikkelijkheden van deze vervolging, die een gevolg is van het dialectisch materialisme waarop heel het bolsjewistische systeem is opgebouwd. Voor een geestelijk ideaal is daarin geen plaats, en ook niet voor hetzelfde welke godsdienstige gedachte, zelfs niet eens voor het geweten. De vervolging wordt mogelijk gemaakt door de onbeperkte macht, waarmee de regering heel de bedrijvigheid der burgers controleert... Meer dan negentig procent van het Russische volk zijn boeren, en slechts tien procent zijn stadsbewoners.

In de steden was het gemakkelijk de mensen tot afval van hun geloof te dwingen door hun woning-, arbeids- en levensmiddelenkaarten te weigeren. Alles staat onder toezicht van de Staat en wie zich niet bereid verklaart zich schriftelijk te verplichten tot strijd voor de goddeloosheid, is tot de hongerdood verwezen. Deze schriftelijke verklaringen worden in de leerboeken der kinderen afgedrukt, samen met vijandige gedichten tegen God en het Geloof. De kinderen worden op dezelfde wijze gedwongen lid te worden van de Gode vijandige „Bezbozniki"-bond" Ook zij moeten een verklaring ondertekenen, en dan ontvangen zij een bewijs dat ze behoren bij de „strijdende atheïsten". Daarna dwingt men hen, een verzoekschrift te ondertekenen tot inrichting van een Anti-Godswinkel in hun klas; en als hun ouders hen dan nog in het geloof der Kerk zouden willen opvoeden, geldt dit voor hen als een dubbele overtreding.

Dit zijn geen oude legenden, maar zo gaat het er op het ogenblik in Rusland toe. In de dorpen moet men lid worden van de „Sovkos", d.w.z. van de Godshaters, om sommige begunstigingen te verkrijgen zonder dewelke men moet uithongeren. Een dag wordt bepaald waarop het ganse dorp plechtig zijn geloof afzweert en niemand mag zich aan die ceremonie ontrekken als hij zich niet aan het gevaar wil blootstellen de hongerdood te sterven of naar een concentratiekamp verbannen te worden. Iedereen afzonderlijk moet op die dag de verzakingsoorkonde ondertekenen. Geen wonder dus dat Yarislavsky lange lijsten van afvalligen met het opschrift „Onze Overwinning" kan publiceren. Priesters en bisschoppen zijn in massa aangehouden en verbannen geworden, met dien gevolge dat we thans in Rusland een „religio vastata" in de echte zin van het woord beleven, zoals in de profetie van Malachias wordt aangekondigd. In heel Aziatisch Rusland is er op 't ogenblik maar één enkel katholiek priester. In een gebied dat veertigmaal zo groot is als Frankrijk is er geen enkel katholiek priester en geen enkele kerk meer. In Oekraïne is er slechts één katholiek priester en die is nog oud en blind. In Kiev is er geen een. In Odessa ook is er geen een, en zo is het eveneens in alle grote steden van Rusland, die een grote katholieke bevolking hebben en geen enkele mogelijkheid hun godsdienstige nood te bevredigen. In Moskou en Leningrad zijn de verhoudingen, met het oog op de reizigers uit het buitenland, iets of wat gunstiger. Maar ook daar is er thans slechts één katholiek priester waar er vroeger veertig waren. De weinige nog geopende kerken zijn feitelijk altijd vol volk. Laten we God danken voor de trouwe zielen die niet buigen voor de vervolging, die liever honger en ballingschap lijden en de dood ingaan, dan neer te knielen voor Satan. Het beoefenen van het geloof mag in Rusland technisch zijn toegelaten, maar iedere propaganda is streng verboden; en zelfs persoonlijke vroomheid en deugd geldt als „propaganda" en kan leiden tot aanhouding, vooral als wordt vastgesteld dat daarvan de invloed uitgaat op anderen. In de laatste tijd is een nieuwe methode ingevoerd onder het slagwoord: „Doodt hen niet, laat ze uithongeren. Vermoordt ze niet, maar lijft ze systematisch in door dwangmaatregelen." Dit systeem bestaat in een barbaarse behandeling in de gevangenissen. Verdachten worden weken lang beroofd van de slaap door hen dag en nacht aan het licht bloot te stellen. Dag en nacht worden ze onafgebroken onderworpen aan een verhoor, totdat ze tenslotte totaal verbijsterd en zinneloos zijn.

Mgr. d'Herbigny besloot zijn uiteenzettingen met de vermaning dat de droom van Sovjet-Rusland om de wereldheerschappij een bedreiging is van de ganse mensheid, zoals reeds door Mexico, Zuid-Amerika, Spanje en andere landen droevig wordt bewezen.

WAAR DE REVOLUTIE WOEDT. De beroemde kathedraal van Sevilla, een der mooiste en grootste gothische bouwwerken der wereld met ontelbare kunstschatten, waarvoor in deze tijden van revolutie groot gevaar bestaat.

IK BETWIST HET NUT VAN UW CLAXON NIET.

DAAROM BEHOEFT GE ECHTER BIJ IEDERE ZIJSTRAAT NOG NIET EEN GEHELE MELODIE TE BLAZEN.

„Veilig Verkeer"

Het Kapersnest.

door Joseph Conrad.

(Nadruk verboden).

46)

Ik was vreselijk bang dat Seraphina op 't zien der kist zou gaan gillen en flauw vallen, of zou weigeren de plaats te verlaten. Er was maar heel weinig tijd... De piraten stroomden misschien reeds voor uit de kathedraal, terwijl wij hier aan de achterkant kwamen.

Maar Seraphina glipte naar de open deur; een adem van frisse lucht bereikte ons... Zij keek eenmaal om. De kist hing nu recht boven de opening en sloot het licht af. Tomas Castro nam haar bij de hand.

„Kom mee... kom mee", zeide hij met buitengewone tederheid.

Hij had krampachtig staan snikken. Wij gingen enkele treden op en achter ons sloot de deur met een geluid als een zucht van verlichting.

Snel schreden wij door de volkomen zwartheid en eenzaamheid van het verlaten strand tussen de oude stad en het dorp.

Een boot lag half in het water. Links van ons huiverde over het stille water het licht van een schoener tegenover Casa Riego.

Eensklaps zei Tomas Castro:

„De Señorita heeft nog nooit een voet op de open grond gezet."

Dadelijk tilde ik haar in de boot.

„Afstoten, Tomas, afstoten!" zeide ik met heftig kloppend hart...

Vierde deel.

LIER EN ZWAARD.

EERSTE HOOFDSTUK.

Eerst nog een licht, bijna onhoorbaar knersen, een zwak, schurend geluid, een fluisterend ruiselen van zand — en, zonder schok of plons begon de boot te drijven.

Het was donker. De roeispaan behoedzaam indompelend, gaf ik nogmaal een stoot tegen de hellende kust. Seraphina zat in haar mantel gedoken, bewegingloos en Tomas Castro aan de boeg maakte geen enkel geluid. Ik hoorde hem niet eens adem halen. Alles scheen overgelaten aan mij. Opnieuw aanwaaiende dreven, bracht de boot een licht gekabbel teweeg en mijn uitgelatenheid van zoeven had in een enkel ogenblik plaats gemaakt voor al de kwellingen van de hevigste angst.

Eensklaps werd mijn blik getroffen door de maan, die over de zwarte helling van het gebergte een gloed verspreidde als van een bosbrand. Nog een ogenblik en de baai zou overstroomd worden met licht, en de schoener, die aan de kust voor Casa Riego geankerd lag, was geen tachtig yards van ons af. Ik dompelde mijn riem geluidloos in het nat. Castro roeide met zijn ene hand.

De misten, die van het laagland kwamen opstijgen, vulden de baai maar gedeeltelijk en ik kon ze op 't water zien drijven als een zilverig witte, spookachtige muur. Wij drongen er in door en werden onmiddellijk van de kust af onzichtbaar.

Castro, die vlug roeide, draaide zijn hoofd om en gromde wat bij het zien van een rood schijnsel, heel laag in de mist. Er brandde een vuur op de lage landtong, waar Nichols, — de Nieuw - Schotlander, — het geschut had opgesteld, dat zoveel schade had toegebracht aan de schepen van admiraal Rowley. Het waren maar enkele losse stukken geweest en een gedeelte der kanonnen was al weer weggenomen... Maar het vuur waarschuwde ons dat er enkele mensen op de plek aanwezig waren. We hielden een ogenblik op met roeien en Castro legde uit, dat er altijd vuur brandde, wanneer er maar één schip van die dieven in touw was. En ze waren allicht met een stuk of vier man om het vuur te onderhouden.

Deze eigen nacht was Manuel der Popolo met een groot aantal roeiboten van huis om de Indië-vaarder op te wachten, die men sedert de middag de kust had zien naderen. Die was nu door de windstilte een gemakkelijke buit. — Misschien waren ze reeds aan het plunderen. Dit feit had onze vlucht tot nog toe begunstigd.

Een hele tijd hadden we kalm geroeid. De rode vlek van het licht op de landtong werd groter en groter, terwijl de verminderde gloed van het kaarslicht uit de open deuren der kathedraal met oranjerode strepen door de mist heendrong.

„De boot moet uitgehoosd worden!" merkte ik fluisterend op.

Castro legde zijn riem neer en kwam op de roeibank aan. Hoe goed wij voor onze vlucht waren ingericht, blijkt wel hieruit, dat er zelfs niet de halve schaal van een cocosnoot aan boord was. Een aarden kruik, gestopt met een bundel gras,' bevatte heel onze voorraad vers drinkwater... Castro nam hem weg, bukte zich en trachtte met zijn grote slappe hoed te hozen. Ik denk, dat hij het ondoenlijk vond, want eensklaps rukte hij aan een van zijn vierkante schoenen en trok hem uit. Die gebruikte hij nu om het water uit te scheppen, wel vloekend, maar uit eerbied voor Seraphina, slechts heel binnensmonds. Ik bleef zachtjes doorroeien.

Alles hing er van af zonder een enkel geluid door de engte van de baai te glippen. De mannen op de landtong hadden geen middelen tot achtervolging, maar, als zij iets hoorden of zagen, konden zij een waarschuwing roepen naar de schepen buiten de baai. Daar lagen de werkelijke gevaren — mijn voornaamste bezorgdheid.

Een zeemist kwam opzetten!... Was het ons noodlottig of gunstig?

Het beantwoordde ten minste aan onze onmiddellijke behoefte verborgen te zijn, en dit was mij voldoende, waar heel onze toekomst afhing van elke voorbijgaande minuut.

De zeerovers van Rio Medio begonnen. wanneer ze op de kust een schip gingen plunderen, met het vastleggen van twee hunner schepen bij de ingang der baai. Die lieten ze daar als een herenigingspunt voor de boten en om de buit in ontvangst te nemen.

Eén van die schoeners lag, zoals ik wist, tegenover Casa Riego geankerd. De andere kon voor anker liggen ergens midden op de vaarweg, op enkele meters afstand misschien wel... Ik spande mijn oren in om enig geluid te ontdekken, dat de aanwezigheid van het schip zou openbaren, — als het er lag, — een kuch, een stem, het kraken van een plank, of op het dek iets, dat viel... Maar niets kwam. Ik begon te vrezen er tegen te zullen varen, zonder een ogenblik gewaarschuwd te zijn. Ik kon niet verder zien dan de lengte van onze twaalf voet lange boot.

wordt vervolgd.

(Verschenen in boekvorm bij de N.V. Het Nederlandse Boekhuis te Tilburg en verkrijgbaar in iedere boekhandel).

Groep Nederlandsche Antillen van het „Algemeen Nederlandsch Verbond."

Vertooning van de film:

„20.000 mijlen over zee, de wereldreis van Hr. Ms. Onderzeeboot K. XVIII."

in het Theater Roxy op WOENSDAG, 23 September, des avonds 8.30 uur.

(ALLEEN VOOR LEDEN MET DAME)

Leden die onverhoopt niet in het bezit kwamen van een uitnoodigingskaart, worden verzocht dit mede te deelen aan den Penningmeester, den Heer C. HOLSTEIN, Gravenstraat 4.

Voor niet leden zal deze film tegen betaling op nader bekend te maken datum worden vertoond.

HET BESTUUR.

Om de verloving van de Prinses.

We geven hier in een overzicht weer wat we uit de verschillende Aneta-telegrammen van de laatste dagen te lezen kregen.

Met welk een enthousiasme de verlovingsfeesten in Holland worden gevierd, blijkt wel uit bericht, dat de gehele voorraad vlaggedoek, die in Nederland aanwezig was, thans reeds practisch is uitverkocht. Gedurende de laatste week zijn geweldige voorraden omgezet. De fabrikanten van dit doek werken dag en nacht om aan de vraag te voldoen en zij menen dat zij slechts aan het begin staan van de orderregen, die zij in verband met het komende huwelijk verwachten.

Over vlaggen gesproken, lezen we nog een volgend bericht, dat de vereniging de „Princevlag" als huwelijksgeschenk zijdevlaggen zal aanbieden die de toekomstige woning van het jonge paar zullen sieren, benevens speciaal vervaardigde autostandaards.

Woensdag boden de Duitse gezant en Gravin Von zech-Burkersrode een lunch aan Prinses Juliana en Prins Bernard en Armgard Aschwin aan, waarbij ook de legatieraad Boltze aanzat. Het talrijke publiek juichte toen de gezant de gasten op het bordes voor het legatiegebouw verwelkomde.

Donderdagmorgen had de tocht plaats naar Amsterdam, waarbij de kleine, grijze sportieve twoseater, waarin Prins Bernard Nederland binnenreed, de stoet opende.

Hierin zat Prins Bernhard en naast hem de Prinses, die aan de ingang van de gemeente Amsterdam ontvangen werd door de Burgemeester en de commissaris van politie. De prinses was gekleed in een rose costuum.

Om 1 uur bereikte de stoet de Dam, waar een ongekende ovatie het bruidspaar wachtte.

Tot 2 uur werden voor het paleis Nationale liederen gezongen, waarna een rondtocht aanving door de hoofdstad.

Een grote menigte stond overal langs de weg.

9000 Kinderen brachten o.a. een zanghulde in de Apollolaan.

Later had het defilé plaats in het stadion waaraan o.a. deelnamen de land- en zeemacht der vrijwillige landstorm, de Ver. het Mobilisatiekruis, de burgerwacht, studenten en scholieren enz. Onder het zingen van nationale liederen trokken deze voorbij.

Nog werden in deze stoet opgemerkt het Rode Kruis, met de doctoren van de Abessyinische ambulance en Nederlands schaakkampioen, Dr. Euwe, met de leerlingen van het Meisjeslyceum.

Tegen de avond werd de terugtocht weer aanvaard naar de Residentie.

Gisterenmiddag is de Koninklijke familie naar het Loo vertrokken.

Heden zal het verloofde paar in Apeldoorn worden gehuldigd.

Prinses Ashwin, de moeder van Prins Bernard is Vrijdag weer naar 's Gravenland vetrokken, van waar zij weer naar Detmold zal terugkeren.

Te Utrecht heeft zich het nationaal comité gevormd voor de aanbieding van het huwelijksgeschenk.

Voorzitter is Baron Heemstra, oud-Gouverneur van Suriname; Penningmeester is de directeur van de Rotterdamse Bank te Utrecht. In de verschillende provincies zullen comités worden opgericht, waarvan de voorzitters zitting hebben in het nationaal comité.

De directie van de Phohi bood de Prins een fraaie cassette aan met de gramofoonplaten waarop de redevoering van 9 September j.l. vastgelegd zijn.

De vleugeladjudant van de ex-Keizer, Majoor Von Inselmann bracht de gelukwensen uit Doorn over en overhandigde de Prinses een bloemenmand, gevuld met bloemen in de kleuren Oranje geel rood.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

Dezer dagen heeft de Amerikaanse Staatssecretaris Hull op een banket een verklaring afgelegd, waarin hij zeide dat de Europese toestand zo ernstig is, dat een oorlog niet onwaarschijnlijk moet geacht worden.

Hull.

En de daad bij het woord voegende, heeft de Amerikaanse regering dan ook een Europees eskader ingericht, bestaande uit vier schepen onder commando van vice admiraal Fairfield, dat zo spoedig mogelijk naar de Europese wateren zal vertrekken om bij het mogelijk uitbreken van een oorlog de Amerikaanse belangen te beschermen.

Zou er in Europa een oorlog uitbreken, dan kunnen we er zeker van zijn, dat deze niet tot 2 landen zal beperkt blijven.

Het meest dreigend is momenteel wel de toestand tussen Duitsland en Rusland.

Duitsland heeft op de laatste rijksdag te Neurenberg wel uitdrukkelijk zijn wil naar vrede te kennen gegeven, maar niet minder uitdrukkelijk een waarschuwing gericht aan Rusland, wat eenvoudig met geweld van wapenen een wereldcommunisme stichten wil. Met Rusland zullen dan meegaan Frankrijk en Tsjecho-Slowakije en vermoedelijk wel de over de Katholieken is aangenomen.

Merkwaardig is in verband hiermede ook dat de Duitse zenders met voorkeur citaten en uitspraken weergeven door kerkelijke waardigheidbekleders tegen het communisme geuit.

Rusland heeft dezer dagen de dreigende houding van Duitsland niet onbeantwoord gelaten en een der volkscommissarissen heeft gezegd dat ingeval van kleine entente. Met Duitsland, Italië en Oostenrijk. Voor beide partijen is het de vraag wat Engeland doen zal.

Of dit land echter met het Communisme zal meegaan is wel zeer te betwijfelen en het zou zijn eigen ondergang betekenen.

Men ziet echter uit deze beschouwing wel, dat de toekomstige strijd er een zal zijn van zwart-rood. Vóór of tegen het Communisme.

In ons hoofdartikel van heden hebben we reeds geschreven hoe Duitsland zich de strijd tegen het communisme als een heilige plicht voorstelt en hoe in de laatse dagen alle krachten tegen het communisme worden geconcentreerd. We vermoeden dat hierin ook de oorzaak te zoeken is van de mildere houding die in de laatste weken door de Nazis tegenoorlog Rusland wel zal zorgen dat de strijd buiten de eigen grenzen gevoerd wordt.

De toestand in Spanje waar nog steeds een heftige strijd gestreden wordt tussen communisten en nationalisten maakt het Europeese gevaar voor een oorlog nog groter. De Nationalisten blijven aan de winnende kant, alhoewel Generaal Mola zelf gezegd heeft, dat de inname van Madrid nog weken duren kan en daarmee is de strijd zeker nog niet beëindigd.

In het Noorden is de opmars naar Bilbao verder voortgezet en deze stad, zowel als Santander, zal wel spoedig vallen, daar ook gebrek aan munitie bij de volksfronten een chronisch euvel schijnt.

In de laatste dagen is er weer een opleving geweest van de strijd, vermoedelijk door de nieuwe munitie-aanvoer uit Mexico, met het s.s. Magelhanes, want talrijke buitgemaakte wapenen blijken van Mexicaans maaksel te zijn.

De druk op Madrid is ook sterker geworden, en Franco heeft medegedeeld, dat hij de uitgang aan een zijde vrij zal laten om de ontvluchting uit de stad mogelijk te maken. Een strategie, die we niet erg goed kunnen begrijpen.

Wordt Madrid ingenomen, dan verwacht men dat de mogendheden de Nationalisten als de regering zullen erkennen. Mola heeft reeds verklaard, dat dan de godsdienstvrijheid zal worden afgekondigd en de Katholieke godsdienst weer de oude in Spanje in zal nemen. (N.b. dat we in een vorig artikel reeds gemeld hebben dat Mola vrijmetselaar is.)

Ook op Malaga is een sterker offensief ingezet en is door inname van Ronda een sterk bolwerk voor het Volksfront verloren gegaan. Volgens de berichten ligt de weg naar Malaga thans open.

Op Valencia en Madrid hebben er ernstige bomaanvallen plaats gehad.

In Gibraltar hebben de Engelsen een bepaling gemaakt, dat alle vreemdelingen, die er niet nodig zijn, zullen worden uitgezet, hetgeen een paniek heeft gebracht onder de talrijke daarheen gevluchte communisten, die thans niet weten, waarheen zich te begeven.

Onderwijl worden de internationale gevaren steeds groter. Voor het doden van een Fransman in Spaans Marokko door de Nationalisten heeft Frankrijk zulke abnormale eisen gesteld bij wijze van een ultimatum, dat het als een casus belli kan worden opgevat. Maar wanneer Frankrijk tegen de Nationalisten zal optreden en dus met de Volksfronters meegaat, zal dan Duitsland en Spanje hulpeloos blijven toekijken? Het is niet te geloven.

De binnelandse moeilijkhenden worden in Frankrijk met den dag moeilijker. Is in de textiel-industrie met de takers een overeenkomst gekregen en wordt deze week nog het einde verwacht van de staking in Rijssel, in andere delen van Frankrijk heeft de staking zich uitgebreid en in Lyon heeft zelfs een zijdefabriek een communistische arbeidersraad de leiding genomen.

Dagelijks zien we aldus Frankrijk meer en meer komen onder de leiding van het communisme, wat de uiteindelijke weg is, waartoe het z.g. Volksfront voeren moet.

Huwelijksinzegening
van
Mr. L. Chr. Kwartsz
en
J. H. M. Spruyt

in de Kerk van den Ver. Prot. Gem. op den 22sten Sept. des avonds 7.30.

Receptie: Hendrikstr. 22 des avonds 8.30

Eenige kennisgeving.

CURAÇAO.

5 Jaar voor de Kindermoord.

In zake de kindermoord bij het Waaigat enkele maanden geleden, werd Woensdag nog als getuige gehoord, Dr. Winkel, die verklaarde dat het kind geleefd moet hebben.

De ambtenaar O. M. eiste vijf jaren gevangenisstraf.

De verdediger Lampe vroeg clementie.

De uitspraak is over drie weken.

In dank ontvangen.

Van de Heer S. N. Ecury te Aruba een aankondiging, dat hij van 16 December tot 4 Januari een touristenexcursie organiseert naar Costa Rica.

Uitbreidingen Olie Mijen.

Ofschoon er in de olie voor deze gebiedsdelen steeds een element van onzekerheid zit, omdat we hierin geheel afhankelijk zijn van andere landen en van de vraag, wanneer is de olie daar uitgeput, geven uitbreidingen toch steeds hoop voor de naaste toekomst alhans.

Zowel op Curaçao als Aruba wordt nog steeds aan uitbreiding en nieuwbouw gewerkt.

Aan de weg om het Schottegat is men thans druk bezig met 60 employés-woningen in staalconstructie, te midden van een parkaanleg.

Daartegenover is Pitioli bezig met 20 woningen voor contractarbeiders en er bestaan nog plannen, zoals we in de suppletoire begroting hebben kunnen lezen, voor verdere woningbouw voor daggelders.

Thans is men ook druk bezig met de installatie van het nieuwe kantoor, wat reeds enige jaren af is, maar nog niet in gebruik was. De plaats van het oude kantoor, zal voor tantumpark gebruikt worden.

Dan geschiedt er binnenkort grote uitbreiding aan de Oostzijde van het Sanatorium, waar een nieuwe afdeling komt van 50 bedden met operatie- en rþntgenkamer enz. op de bovenste 2e verdieping.

Ook zal de firma Albetam binnen enkele weken beginnen aan de verbetering van de Caracasbaai, zodat ook grote toeristenboten daar beter plaats kunnen vinden.

Op Aruba is het al evenzo.

Ook daar zijn plannen tot verbetering van de haven van San Nicholas en na de grote uitbreiding van het vorige jaar, worden weer nieuwe uitbreidingen ondernomen.

Hiervoor wordt het huidige hospitaal op de Lago afgebroken en een geheel nieuw gebouwd, meer naar de Oostzijde van het eiland.

Een stuk werk van 3000 M^2 oppervlakte. Ook zullen nog weer nieuwe arbeiderswoningen worden bijgebouwd.

Bekendmakingen.

De commies Jhr. W. de Brauw is eervol ontheven van zijne tijdelijke plaatsing op het postkantoor van de Ontvanger op Aruba en van de functie van kasbeheerder bij de vreemdelingendienst aldaar en hem is vier weken vrijstelling van dienst verleend en in aansluiting daaraan vijf maanden binnenlands verlof wegens langdurige onafgebroken dienst van ruim zes jaren met vergunning deze tijd geheel of gedeeltelijk in het buitenland door te brengen.

Tot tijdelijk hulp-brievenbesteller aan het hulp-postkantoor te St. Nicolaas op Aruba is benoemd Aniceto P. Cleofa.

Afwezigheid Mgr. Verriet.

Tijdens de afwezigheid van Mgr. Verriet, die deze week op vormreis is naar Aruba, zullen de werkzaamheden van het Apostolisch Vicariaat behandeld worden door de Zeer Eerw. Pater R. Wahlen, Brionplein.

Vlucht naar Coro.

Wij meldden enige tijd geleden reeds dat de K.L.M. steeds aanvragen ontvangt tot het houden van vluchten naar Coro. Er is inderdaad in deze plaats veel belangstelling om ons eiland te bezoeken. De 15e September kwam de „Oriol" met 15 passagiers terug.

Heden Zaterdag, 19 September, wordt wederom een vlucht ondernomen, waarbij een groot deel dezer bezoekers weer naar hun woonplaats terugkeren.

Er zijn voor deze vlucht nog enkele plaatsen te verkrijgen.

R. K. PADVINDERSVERENIGING

ST. THARCISIUS-GROEP. CURAÇAO.

Program voor de Vierde week van September.

Patrouille-bijeenkomsten als volgt:

Dinsdag, 22 Sept. 4.00 — 4.30 Houtduiven.

Woensdag, 23 Sept. 4.00 — 5.30 Snippen.

Vrijdag, 25 Sept. 4.00 — 5.30 Reigers.

4.00 Vlag hijsen en breken. Bidden. De (Tweede Artikel).
4.20 Correcte uitvoering van de morgenoefeningen.
4.30 Spel (Geheugen.) Zorg voor potlood en zakboekje.
4.40 Bespreking. Koffie, thee, cacao.
4.50 Seinen (vervolg).
5.05 Recreatienummers.
5.25 Yell, bidden, vlag strijken.

De Reigers hebben Vrijdag om drie uur corvé. Denk vooral eens aan de gereedschapkast. Voorlopig speel ik zelf weer P.L.

Zaterdag 26 September verwacht ik de Snippen om HALF NEGEN in het Troephuis. Patrouillehoek opruimen, tenten luchten en schoonmaken. Over Zaterdag-middag verschijnt er nog wel een berichtje. Kijk dus goed uit. Zaterdag 3 October wordt de volgorde-wedstrijd (GOED KAMP) gesloten. Oplossingen inleveren bij mij.

Katholieke Verkenners,

Gij zijt geen verkenners zonder meer, gij zijt Katholieke Verkenners.

De moed om het niet bij mooie woorden te laten, de durf om uw record van katholiek verkeners iedere dag opnieuw te verbeteren, de kracht om Uw parool getrouw te blijven door dik en dun, deze durf, deze kracht vindt gij in uw mooi, edel, rijk en diep geloof.

Uw katholiek geloof moet heel uw leven, heel uw verkenner zijn doortrekken.

In de middelen die het Katholiek geloof U in overvloed schenkt moet gij de kracht zoeken, die gij nodig hebt om het ideaal van Katholiek Verkenner zijn te bereiken.

(Pater Hieronymus Rongen, O. Cist. R.)

Speciale Gebeds-intentie voor deze week: Voor al onze Weldoeners.

Voor Hollands sprekende katholieken. De wekelijkse kerkelijke diensten in de stadparochies.

Parochiekerk Pietermaai:
's Zondags:
H.H. Missen: 4½. 6. 7½ (**kindermis**). 8½ (Hoogmis).
Lof: **'s Avonds 6½.**
In de **week: H.H. Missen 6. 6½ uur.**

Parochiekerk Otrabanda:
's Zondags:
H.H. Missen om 3¾. 7 (**kindermis**) **8½**
In de **week: H.H. Missen 6. 6½ uur.**
Lof: **'s Avonds 7 uur.**

Isla kerk:
's Zondags:
H.H. Missen om 5 uur **en kwart voor** 8 (met Hollandse **preek**).
Biechthoren — **Zaterdag 4—6 uur.**

Parochiekerk San Mateo:
's Zondags:
H.H. Missen 4¾. 7 (**Kindermis, 9 uur** (Hoogmis).
Lof: 's Avonds **7 uur.**
In de week: **H.H. Missen 6. 6½ uur.**

K
K R O
O

Wereldprogramma.

Zondag 20 September.

Via P.C.J. Golflengte 31.28
19.24—20.24 uur Curaçaotijd

1. Gramofoonmuziek.
2. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
3. Van en Voor de Missiepost.
4. Gramofoonmuziek.
5. De Nederlandse Carillons, door Jac. Vincent.
6. Vaderlandse Kroniek.

Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. Mars.
2. Medische Causerie.
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

BUITENLAND.

WAT ABESSINIË AAN ITALIË HEEFT GEKOST.

Waarom geen oliesancties werden afgekondigd.

Door Mussolini afgekocht.

Millioenen hebben zich na de afkondiging der sancties tegen Italië geërgerd aan de halfheid der grote mogendheden, die de werkzaamste der sancties, die op de toevoer van olie naar Italië, niet durfden toepassen. Afsnijding van de olie-toevoer zou Italië naar alle waarschijnlijkheid hebben verlamd. En juist wat dit betreft, konden degenen, die de draden der internationale politiek in handen hebben, maar niet tot overeenstemming komen. Het bleef aarzelen en heen en weer praten, tot men ten slotte er maar geheel van af zag Mussolini voor onoverkomelijke moeilijkheden te stellen.

Thans blijkt, dat hogere machten dan die der Parijse en Londense regeringsbureaux zich in deze kwestie hebben doen gelden, zo lezen we in Het Volk. Terwijl het scheen, of de regeringen zelf niet wisten, wat ze eigenlijk op het stuk van de olie wilden, werd er druk onderhandeld tussen de grote olie-concerns en de Italiaanse regering. Het resultaat wordt nu eindelijk aan de openbaarheid prijs gegeven: Mussolini heeft de oliesancties afgekocht.

Een persbericht meldt, dat de Italiaanse groep, de Agip, haar bezit in de Mossoel-olievelden heeft overgedaan. De nieuwe bezitter heeft reeds de hem passende wijzigingen in de raad van bestuur aangebracht.

Italië had de meerderheid der aandelen in de Mossoel-oliemaatschappij, die de bezitster is van de grootste olieconcessie ter wereld, althans voorzover de concessies niet in handen zijn van de olie-trust, de machtige Standard-Oil, de Royal Dutch en de Anglo-Persian.

Deze door de Italianen beheerste concessie ligt in Irak en beslaat de helft van het koninkrijk. In geografisch opzicht verkeert zij in gunstiger conditie dan de concessie der grote trusts. De afstand harer velden tot de zee is belangrijk korter.

Deze Mossoel-concessie is een begeerd bezit, ook om de onmetelijke rijkdom aan olie, waarvan de aanwezigheid onomstotelijk vast staat.

Het was een levensbelang voor Italië deze belangen vast te houden. Zij toch garandeerden Mussolini's onafhankelijkheid in de toekomst van de wereldtrusts.

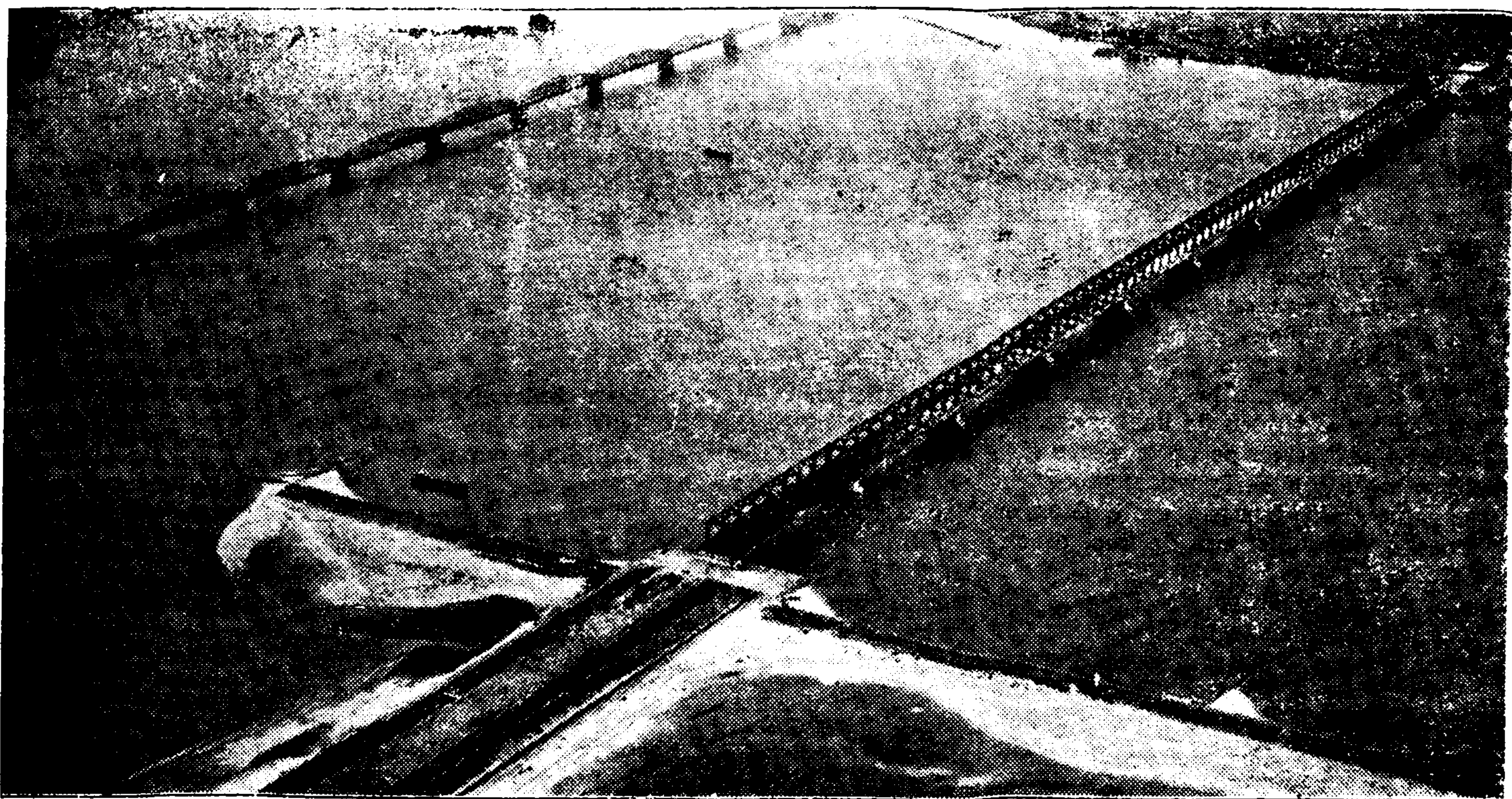
Om dezelfde reden was het een overheersend belang van deze trusts om de onafhankelijke Mosoel-olie in handen te krijgen. Kwam deze olie aan de kust der Middellandse Zee, dan zou daar de hegemonie der trusts gebroken zijn.

Toen Mussolini's handen gebonden waren door de Abessinische oorlog en de mogendheden Italië's bewegingsvrijheid beheersten, hebben de olie-magnaten hun grote slag geslagen.

Mussolini heeft de olie-sancties moeten afkopen van hen, die sterker zijn dan politici. Hij is onder het juk der olievorsten doorgegaan. Zij hebben zich laten vermurwen, toen Mussolini het enige economische wapen uit handen gaf dat hij straks tegen deze economische grootmachten zou kunnen hanteren.

Het nu gepubliceerde bericht betreffende de overdracht der Agip-belangen aan de trusts is niet anders dan de officiële bevestiging van Mussolini's nederlaag.

In Afrika heeft hij duizenden mijlen

NOORD EN ZUID VERBONDEN. — De nieuwe verbinding over het Hollands Diep uit de lucht gezien. Rechts de nieuwe verkeersbrug; links de spoorbrug. (Luchtfoto K.L.M.).

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten".

Het Duitse luchtschip Hindenburg vertrok dezer dagen weer naar Zuid-Amerika, met 74 passagierrs. Hieronder was de duizendste passagier.

In totaal waren er 132 personen aan boord. He grootste tot nu toe bereikte aantal.

Te Parijs wees Kardinaal Baudrillart van het Institute Catholique, in scherpe bewoordingen, op het gevaar van het Communisme in Frankrijk.

Uit een ingestelde onderzoek is in Frankrijk een rapport verschenen, waaruit blijkt, dat de staking gegeven 40 40 urige arbeidsweek niet te handhaven is.

Dr. Maria Montessori, die wegens de revolutie uit Spanje vuchten moest, heeft zich te Amsterdam blijvend gevestigd.

Bij „IJsland" verging in de storm het Franse onderzoekingsvaartuig „Pourquoi pas". 33 Man vergingen met het schip, waaronder de natuurvorser Dr. Jean Baptiste Charcot. Alleen de kwartiermeester was de enige overievende.

De Negus van Abessynië heeft maatregelen genomen om zijn zaak te doen brengen voor het internationale hof voor arbitrage.

Bij het dreigend naderen van Franco's troepen op Toledo, waar ze nog 15 K.M. van verwijderd zijn, hebben de regeringstroepen op de zo lang bedreigde opblazing van het Alcazar uitgevoerd, het oude Moorse fort.

In een 100 M. diepe gang onder het oude fort werd een grote hoeveelheid dynamiet tot ontploffing gebracht.

Het schijnt echter dat alleen de Westertoren is vernield en de verdedigers houden nog stand. Het waren oorspronkelijk 1400 officieren en cadetten van de Militaire School te Toledo en 400 vrouw en kinderen.

Hoevelen er nog over zijn, is niet bekend.

In de nacht van Donderdag op Vrijdag dat deze opblazing geschiedde, werden alle bewoners van Toledo buiten de stad gevoerd en brachten deze nacht in de open lucht door. Het beleg heeft 62 dagen geduurd.

Zie voor verder nieuws ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

UIT NEDERLAND.

Prof. Aalberse is bij Kon. Besl. benoemd tot voorzitter van de 2de Kamer.

Prof. Aalberse is benoemd tot Voorziter van de Nederlandse delegatie die is afgevaardigd naar de a.s. arbeidersconferentie te Genève.

In Nederlandse bladen is de laatste tijden geweldige critiek uitgeoefend op de Beaconcrisis centrale. Thans meldt een telegram dat de Hr. Van Zwanenberg ontslag aangevraagd heeft als commissaris voor het toezicht op de uitvoering van de landbouwcrisiswet, waarvoor hij als reden opgaf dat hij weer geheel aan zijn eigen bedrijft wenst te kunnen geven. De Minister heeft dit verzoek ingewilligd, onder betuiging van grote waardering voor de verrichte arbeid.

In de milliioenennota worden de uitgaven van de gewone dienst geraamd op 657.794.017 gulden, de inkomsten daarentegen slechts op 610.095.022 gld. Het tekort zal gedekt worden door besparingen op het Departement van Onderwijs, de wachtgelden, door het capitulantenstelsel, en op het verkeersfonds. In totaal een bedrag van 27.8 millioen. Uit de herberekening der pensioenen wordt 3.3 verkregen, uit de heffingen op de dividend- en tantieme belastingen ongeveer het zelfde bedrag, registratierechten en successiebelasting 11.8 millioen. Het totaal generaal van de besparingen plus de heffingen wordt geraamd op 44.150.000 gulden. De resterende 2.5 millioen zal men vinden uit de wijziging van de inkomsten en de successiebelasting en een technische herziening van de omzetbelasting. Verder is nog een ontwerp voor belastingen op NVs in overweging. Dit ontwerp is in zodanige vorm dat alle bezwaren ondervangen zijn.

Betreffende de raming der inkomsten volgens de millioennota vernemen wij nog het volgende. Men schat de Grondbelasting op 10.3 m.m. Vermogensbelasting 18 m.m., Belasting op de dode hand 2, dividend- en tantième belasting 12 m.m., Invoerrechten 91 m.m., Accijnsen op gedistillleerd 27 m.m., bier 7, suiker 53, tabakken 32, geslacht 6, wijn 1.8, omzetbelasting 62.5 m.m. zegelrechten 34 m.m. en couponbelasting 5.5 m.m., verdedigingsbelasting 18 m.m.

De nieuwe landvoogd van Ned. Indië is te Batavia aangekomen.

DE NEDERLANDSE ZWEMKAMPIOENE, Willy den Ouden, een der meest populaire figuren uit het Olympische stadion in Berlijn bevredigt de autogram-verzamelaars.

woestijnzand en onherbergzame Alpen veroverd, althans officieel bezet: een gebied, dat tientallen jaren onbeheerd heeft gelegen, omdat het zeer de vraag is, of de bodem met voordeel te exploiteren is.

Daarvoor heeft hij een bezit in Azië prijs gegeven, dat ieder, ook de machtigsten, hem konden benijden.

ROYALITEIT BIJ REGERINGSDIENSTEN.

De Rekenkamer doet goed werk.

Het schijnt toch maar moeilijk te zijn voor de regeringsambtenaren om zunig te zijn. De waakzaamheid echter daarvoor is opgedragen aan de Rekenkamer wier jaarlijkse verslagen over bovengenoemde royaliteit steeds leerzame cijfers geven.

Het verslag van de Rekenkamer over haar werkzaamheden over het jaar 1935 is uit de aard der zaak voor een groot deel gewijd aan haar bemoeiingen ten opzichte van de crisisorganisaties.

Buiten een aantal kleinere opmerkingen, zoals over verstrekking van koffie, thee en sigaren, waaraan bij één provinciale organisatie in een maand *f* 325 werd uitgegeven, heeft de kamer ook belangrijker zaken geëntameerd.

Uit voorstellen van de Crisis-Accountantsdienst, waardoor een bezuiniging van *f* 225.000 kon worden bereikt, is tenslotte voortgekomen het ontslag van z.g. blikmerkers, wat een besparing van een ton oplevert.

Herhaalde opmerkingen van de kamer aan de Centrale Crisis-Controledienst betreffende blijkbaar onbetrouwbaarheid van controleursdeclaraties hebben geleid tot een aanschrijving van de leider der afd. Technische Controle, waarin met zeer strenge maatregelen werd gedreigd ter zake van „het misbruik van vertrouwen, dat in vele gevallen zeer duidelijk was gebleken."

De al te ruime vergoedingen voor controleurs zijn besnoeid, wat ten minste twintig mille per jaar betekende. Voorstellen van de Kamer van uiteenlopende aard hebben de uitgaven van de Centrale Crisis-Controledienst met ongeveer veertig duizend gulden doen dalen. Tengevolge van bemoeiingen van de kamer zijn vrij hoge vaste vergoedingen, die bestuursleden van een Crisiscentrale ontvingen, vervallen en hun vacantiegelden verlaagd. Hiermede is een bezuiniging van elf mille bereikt.

Een gewestelijke varkensorganisatie keerde o.m. een uitbrengst van oormerken *f* 15.000 aan zich zelf uit. Hoewel de minister van oordeel was, dat dit onwettig was geschied, was het te laat nog in te grijpen.

Geen terugvordering.

Toen de Crisis-Accountantsdienst een stichting werd, kreeg het personeel uitkeringen. De kamer achtte het aan twijfel onderhevig of een verandering in beheersvorm dit wel wettigde.

Hoe ongerijmd in het wezen der zaak die uitkeringen waren, althans wat betreft de bijslagen van 50 of 100 pct., die met rente aan de restitutie der ingehouden gelden waren toegevoegd, bleek reeds spoedig. Verschillende ambtenaren, die deze restitutie plus 50 of 100 pct. genoten hadden, verlieten kort daarna eigener beweging de dienst der stichting. Ware het Arbeidsovereenkomstenbesluit tot het einde van hun dienstverband toepasselijk gebleven, dan zouden zij (omdat zij geen 5 jaar in dienst geweest waren) geen recht op bijslag hebben gehad, evenmin als het Crisisarbeidsreglement zou zijn toegepast. Dit — in sommige gevallen vrij aanzienlijk — geldelijke voordeel was hun alleen ten koste van het Rijk ten deel gevallen, omdat de Crisis-Accountantsdienst een stichting werd.

Intussen waren de uitkeringen tot een gezamenlijk bedrag van rond *f* 33.800 geschied zonder dat de Kamer vooraf geraadpleegd was, en het scheen niet wel mogelijk deze terug te vorderen. Zij heeft dan ook in het gebeurde berust, het betreurende.

De rekenkamer heeft verder ontdekt, dat de controleurs van een der Centrale Organisaties al te ruime vergoeding kreeg voor reis- en verblijfkosten. Nieuwe voorschriften hebben geleid tot een besparing die ten minste twintig mille heft opgebracht.

Het gedenkboek Radioraad.

Het gedenkboek van de Radioraad, dat bijna tweeduizend gulden heeft gekost, heeft ook de belangstelling van de Kamer gehad. De minister was echter van oordeel, dat het zo'n vaart niet liep, aangezien het bedrag grotendeels aan de Landsdrukkerij ten goede was gekomen. Toch heeft de minister achteraf de uitgave goedgekeurd, hoewel hij het aantal portretten te groot achtte.

De opmerkingen van de Kamer hebben er toe geleid, dat het drukwerktarief van de Landsdrukkerij op 1 Juni met 5 pct. en 1 Januari 1936 weer met 5 pct. is verlaagd.

NEDERLAND.

DE NIEUWE SPELLING VAN MINISTER SLOTEMAKER.

Zij wordt nergens aanvaard.

Het wordt met de dag duidelijker, dat het een fatale illusie is geweest van minister Slotemaker de Bruïne, dat hij met zijn spelling de vrede zou stichten.

Men kan gerust zeggen, dat hij letterlijk geen enkele groep bevredigd heeft en tot nu toe staat vrijwel alleen prof. v. Ginneken aan de zijde van de minister.

De strijdlustige vereniging van prof. Taverne „Orde en eenheid in de schrijftaal" die de spelling van minister Marchant te vuur en te kwaad heeft bestreden, heeft een adres tot de regering gericht, waarin zij meedeelt, dat de nieuwe wijzigingen van minister Slotemaker haar allerminst bevredigd heeft en dat zij de strijd tegen deze nieuwe spelling even verwoed zal voortzetten als hun strijd tegen de spelling Marchant.

De Vereniging „Spellingvrede" die is gesticht om de doorvoering van de spelling Marchant te propageren, zou in een openbare vergadering bijeenkomen. Het hoofdbestuur stelt aan de vergadering voor krachtig bij de Regering te protesteren tegen het stelsel van „Elke minister zijn eigen spelling" omdat daardoor niet alleen de spelling-chaos wordt verhoogd maar ook het taalonderwijs moet lijden en de eenheid voor de taal geheel verloren gaat. De Vereniging zal dan ook haar actie voor de spelling, die door het gehele onderwijs is aanvaard en ook reeds in het maatschappelijk leven grote vorderingen heeft gemaakt, voortzetten.

Men ziet minister Slotemaker komt met zijn nieuwe spelling meer en meer in een zeker kledingstuk te staan.

Het blijft intussen ook meer en meer onbegrijpelijk, dat de Regering in deze zaak blijkbaar eenvoudig op avontuur is uitgezeild, en zonder enige zekerheid dat zij ditmaal algemene bevrediging zou wekken, H. M. de Koningin maar weer opnieuw binnen korte tijd een nieuw Kon. Besluit inzake de spelling ter ondertekening heeft voorgelegd, een Kon. Besluit dat noodzakelijk opnieuw binnenkort weer gewijzigd moet worden.

Want het is vrijwel uitgesloten dat de Regering deze spelling Slotemaker de Bruïne, zoals de geruchten gaan, met 1 Jan. zelf zal gaan invoeren.

Dat zou de inconsequentie ten top zijn, al kan men van deze Regering op spellinggebied het meest onbegrijpelijke verwachten.

Maar dat zelfs bij een invoering door de Regering de spelling Slotemaker er in zou gaan is vrijwel uitgesloten.

Terwijl deze facultatieve spelling nooit geen eenheid of vrede in de spelling zal brengen.

En daaraan is toch wel dringend behoefte.

VERSCHRIKKELIJKE ZAAK.

Er is in Indië onlangs een verschrikkelijke strafzaak berecht. Op een Javaanse onderneming, Soember Bopong genaamd, regeerde een administrateur, die zich aan verschrikkelijke wreedheden jegens zijn ondergeschikten schuldig maakte. Talrijke gevallen van moord en verkrachting stonden op zijn strafregister. Mannen, wier hoofddeksel hem niet beviel, reed hij met zijn auto omver. En zo oefende hij enige jaren lang een waar schrikbewind op zijn onderneming uit. Totdat hij eindelijk ruzie kreeg met zijn Afghaanse hoofdopzichter, die deze terreur aan het licht bracht. Allervreemdst doet het echter aan, dat dit verschrikkelijke bedrijf enige jaren kon voortduren, dat deze maniak niet na zijn eerste misdrijf reeds aangeklaagd en vervolgd werd.

In de Indische pers wordt op dit zonderlinge feit met nadruk gewezen en daarbij worden tevens verschillende omstandigheden verhaald, welke de zaak nog zonderlinger maken.

Het dorpshoofd heeft aan deze administrateur geld geleend zonder dat dit ooit terugbetaald is.

Een deel der briefwisseling betreffende deze zaak bleek ter rechtszitting zoek te zijn.

Een der slachtoffers is in stervende toestand in het huis van het dorpshoofd binnengebracht, blies daar de laatste adem uit, waarna er van de zaak helemaal geen werk is gemaakt. Een pas, die in het bezit van de man moet zijn geweest, was verdwenen.

De betrokken dorpsnotabelen zijn nog altijd in dienst; een van hen is wel overgeplaatst.

Een totaal onschuldige heeft dagen achtereen een bekentenis afgelegd omtrent de moord op een man, terwijl men hem slechts met moeite van deze dwaze zelfbeschuldiging heeft kunnen afbrengen.

De administrateur van een andere onderneming heeft het onderzoek met opzet bemoeilijkt, doch heeft men verder niet gedaan.

Ziedaar een aantal omstandigheden, welke op hun minst te denken geven.

Er zijn nalatigheden gepleegd, die toch zeker streng onderzoek en bestraffing verdienen.

De geweldenaar kreeg nu zijn verdiende straf: levenslang.

Maar terecht merkt het „Handelsblad" op, dat de Indische regering de vraag zal moeten beantwoorden of een algemeen onderzoek op Java naar de kwaliteit van en de prestige- en gezaguitoefening door lagere dienaren der Hermandad niet dringend gewenst is.

Inderdaad: de zaak mag met deze veroordeling niet uit zijn.

VIJFTIG JAAR AUTOMOBIEL.

1886 — 1936

Het eerste vehikel liep 15 K.M. per uur.

Toen voor honderd jaar de stoommachine werd geboren en de eerste locomotief, hoewel zeer primitief, werd geconstrueerd, was men niet zover meer van het doel, om met behulp van stoomkracht vanzelfrijdende (auto-mobile) wagens te bouwen. Doch de tijd waarin men in een auto-mobiel „zo snel zou rijden als een vogel kan vliegen", liet op zich wachten. De eerste stoomwagen bevindt zich thans in het Duitse Museum te Berlijn, naast zijn broertje de eerste automobiel.

Nadat Karl Benz. een explosieve machine en de Ingenieur, Gottlieb Daimler en zijn helper Maybach, een lichte, snelrijdende motor met buisleiding voor benzinetoevoer hadden geconstrueerd, was het hoofdbestanddeel waaruit de gehele automobiel zou bestaan, geschapen. Karl Benz werkte onafhankelijk van Daimler aan gasmotoren en een bruikbare rijtuigmotor.

Reeds in 1878 kwam hij gereed met een twee-, en later met een viertactmachine met electrische ontsteking.

In de jaren 1878—'85 deed Daimler niets anders dan arbeiden aan de vervolmaking van zijn automobiel. Intussen zat ook Benz niet stil. Hij construeerde in dezelfde tijd een driewielige automobiel met een benzinemotor van $3/4$ p.k. en wielaandrijving. De motor plaatste Benz achter in de wagen. Het was deze, nog vrij zonderlinge wagen, welke op 3 Juli 1886 door de straten van Mannheim reed, zeer tot verwondering en schrik van de rustige burgers van wie de meesten, die zich niet op straat durfden vertonen, het schouwspel gadesloegen achter hun gesloten vensters. Karl Benz demonstreerde zijn eerste automobiel. De Benz-auto behaalde nog niet direct een aanzienlijke snelheid, men kon er 15 K.M. per uur mee afleggen. Met zijn eerste auto had Benz zeer veel succes in het voortvarend Duitsland. Rusten deed hij echter niet, hij werkte gestadig door en poogde zijn automobiel een steeds grotere snelheid te geven. Het was twee jaar later in 1888 dat Mevrouw Benz de echtgenote van de uitvinder, een vierwielige auto bestuurde waarmee zij 180 K.M. aflegde. Een vrouw achter het stuur, het was nog merkwaardiger dan de eerste automobiel.

Daimler, wiens eerste automobiel eveneens in 1886 tot stand kwam en zijn collega Benz zijn evenwel niet alleen de scheppers der automobiel, doch ook de pioniers der automobiel-industrie.

Toen zij beiden succes met hun uitvindingen hadden bereikt, spraken zij samen af te gaan samenwerken. Karl Benz stichtte de firma Benz en Co te Mannheim. Gottlieb Daimler die te Schorndorf in Wurtemberg werd geboren, richtte in samenwerking met Maybach een werkplaats te Cannstadt op. Beide firma's werkten samen.

Daimler's uitvindingen werden door Benz benut. Hun moeiten, hun ingespannen arbeid van vele jaren werd beloond. De firma Benz en Co. werd al spoedig uitgebreid en kreeg een internationale bekendheid.

Reeds in het jaar 1889 had te Parijs de opening plaats van de Eerste Franse Automobiel Tentoonstelling. Een jaar later werd de door de Merceles automobielen bekend geworden Daimler-Motoren-Maatschappij opgericht, welke in 1926 met de Benz & Co. A.G. samensmolt tot de Daimler-Benz A.G.

Een beslissende stoot tot de verdere ontwikkeling van de automobiel gaf de invoering van de luchtbanden in plaats van de ijzeren of de massief gummibanden. Deze invoering geschiedde in 1895. Het lawaai welke de automobiel door de massieve banden veroorzaakte, verminderde hierdoor belangrijk. De machinerie bleef trouwens ook veel langer in stand. Tot 1900 veranderde de automobiel weinig in uiterlijk. Ook de constructie bleef bijna ongewijzigd.

De grote Parijse Automobiel Tentoonstelling in December 1902 stond geheel onder de invloed van de Merceles bouwsoort. Alle modellen waren als het ware nagebootst van de laatste Mercedes-typen. Langzaamaan kreeg ieder fabrikaat zijn eigen model waaraan men gestadig voortbouwde. Europeese uitvindingen, ervaringen en modelleringen vermengden zich langzamerhand met de Amerikaanse methode van organisatie en fabrikatie.

De moderne mens is gemotoriseerd. Hij bezit bijna veertig millioen automobielen. Hij bezit bijna veertig millioen automobielen. Mensen en goederen kunnen thans met de grootste snelheid verplaatst worden. Geen gebied, geen enkele arbeidstak blijft door de automobiel onberoerd. De automobiel heeft mogelijkheden geschapen, welke onze voorouders bij de onmogelijkheden hadden gevoegd. Waar is de grens voor de geest der constructie? Waar is de grens voor de snelheid van de motor? Op de geasfalteerde autowegen en de brede renbanen, op de automobiel-exposities enz. enz. wedijverden de grote firma's met elkaar. Men brengt thans de nieuwste modellen 1937. „Streamline" ook in het volgend jaar! Vergelijk de eerste automobiel met de laatst-geconstrueerde, de hypermoderne en ge zult nauwelijks kunnen geloven dat er tussen die twee slechts 50 jaren staan.

Journalist in China.

Wanneer een Chinees schrijver aan een Chinees dagblad een manuscript inzendt, kan hij er zeker van zijn, een schrijven van ongeveer de volgende inhoud te krijgen:

„Hooggeachte Heer,

U had de goedheid ons uw manuscript toe te zenden. Wij hebben het met enthousiasme en verrukking gelezen. Ik zweer bij de graven mijner voorvaderen, dat ik nooit zoiets verhevens gelezen heb. Met eerbied en nederigheid geef ik het U terug. Wanneer ik ooit deze schat waagde te publiceren, zou mijn chef mij aanstonds bevelen hem mij voortdurend als schitterend voorbeeld voor ogen te houden en daarna niets meer te drukken. Mijn litteraire ervaring geeft mij de moed te verklaren, dat litteraire parelen van dit soort slechts eenmaal in de 10.000 jaren voorkomen. Daarom neem ik de vrijheid het U terug te zenden. Ik verzoek U vergiffenis. Ik werp mij als een slaaf onder uw slaven aan uw voeten."

Maar wellicht is het toch aangenamer eenvoudig een briefje te ontvangen op de bemerking: „Het spijt ons, uw manuscript niet te kunnen aannemen, het gaat hierbij terug."

Hoe meer de mensen in de wereld hebben, hoe minder ze genieten van de zon, van de velden, van de dieren.

DE FILM VAN DE WEEK

A. Onderstaande films kunnen beschouwd worden als niet aanstotelijk en geschikt voor publiek vermaak.

Van 18 tot en met 25 September 1936.

Roxy.

It is ın the Air.
Night at the Opera.
Aun of green gables.
Milkky Way.
Our little Girl.

Cinelandia.

Charlie Chan's Secret.
Cowboy and the Kid.
Night at the Opera.
Metropolitan.
Sunset Range.

Hollywood.

Milky Way.
Chu Chin Chow.
Gay decepcion.
Our little Girl.
Lemon drop Kid.

B. Onderstaande Films bevatten gedeeltes die aanstoot kunnen geven, wegens gewaagde toespelingen, grofheden, misleidende voorstelling van zaken of gebrek aan kiesheid. Deze films worden niet positief goed- noch afgekeurd, maar zijn TOELAATBAAR VOOR GEESTELIJK VOLWASSENEN.

Een bezoek aan deze films kunnen we in 't algemeen niet aanbevelen.

Roxy.

Ladies love danger.

Cinelandia.

G. Man.

De andere in deze lijst niet genoemde films, moeten of wel omdat ze slecht zijn, of wel omdat hier geen beoordeling over gegeven is, vermeden worden.

SPORT-RUBRIEK

Officiële Mededelingen VAN "De Curaçaose Voetbalbond."

WEDSTRIJD-PROGRAMMA.

A-klasse	B-klasse
MUNDO NOBO:	
20 Sep. J. Holland 1 — R.C.C. 1 (H. Elfrink)	20 Sep. S.U.B.T. 2 — Atletico (B. L. Dijk).
27 „ R.C.C. 1 — Scherpenh. 1	27 „ Hercules 2 — P.S.V.
4 Oct. Oefening Bondselftallen.	4 Oct. R.C.C. 2 — Transvaal 2
11 „ Volharding1 — Transvaal 1	11 „ Jong Hollang 2 — P.S.V.
RIO CANARIO.	
	20 Sep. Volharding 2 — Transvaal 2 (A. D. Joens)
27 Sep. Asiento 1 — Volharding 1	27 „ Jong Holland 2 Be Quick (H. A. Nevel)
	4 Oct. Jong Holland 2 — S.U.B.T. 2
	4 Oct. Asiento 2 — Atletico *
	11 „ Hercules 2 — Atletico
	11 „ Asiento 2 — D.D.V.O.
SCHERPENHEUVEL.	
20 Sep. Scherpenh. 1 — Hercules 1 (A. Jesurun)	
	27 Sep. Atletico — Feijenoord (D. Ramos)
	4 Oct. Hercules 2 — D.D.V.O.
	4 Oct. Scherpenh. 2 — Volh. 2 *
	11 „ R.C.C. 2 — Feijenoord
	11 „ Scherpenh. 2 — Be Quick *

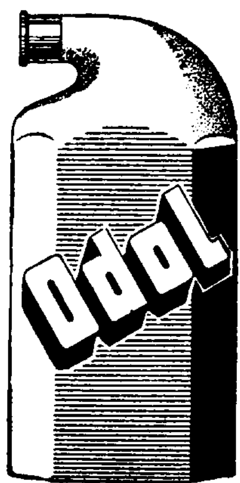
De B-klasse wedstrijden, aangegeven met *, beginnen om half vijf.

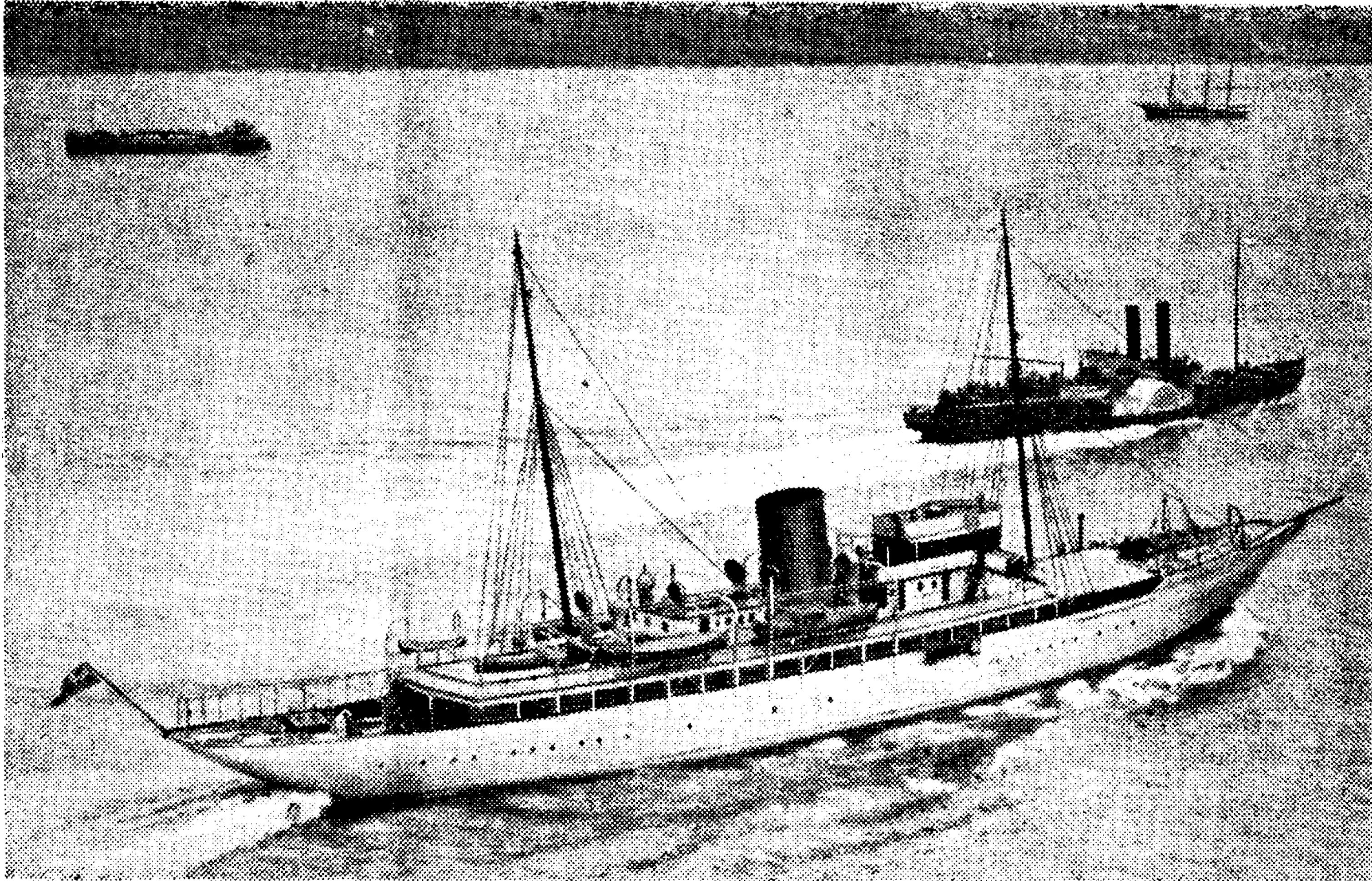
Wegens verlof (naar het buitenland) is de 1ste Secretaris vanaf 21 September tot en met 7 October 1936 afwezig. Voor alles de competitie betreffende, gelieve men zich te wenden tot de 2de Secretaris, de heer G. M. Beltram, Bergstr. 17.

Ingeschreven als werkende leden van:
Volharding: F. Marino en J. G. Roos. P.S.V. : V. A. Janga, A. C. Medema.
D.D.V.O. : J. Royer. Asiento: L. P. Wensink, A. C. Prins.

Afgeschreven wegens onverschilligheid als lid van S.U.B.T.: F. Jesurun.

Alle inlichtingen, opgaven, e.d. worden gaarne verstrekt door den 1sten Secretaris-competitieleider, de heer H. A. Dennert, Breedestraat 181, telefoon 640.

KONING EDWARDS JACHT. Het prachtige jacht „Hahlin" waarmede Koning Edward van Engeland zijn vacantiereis maakte, gefotografeerd van uit de lucht.

WETENSWAARDIGHEDEN.

De spookhanden van Gargas.

Sommige door de holbewoners beschilderde grotten bevatten, behalve afbeeldingen van dieren, eigenaardige gekleurde afdruksels van handen. De grot van Gargas — een plaatsje in de Pyreneeën, op Frans grondgebied — bevat ongeveer twee honderd van die afdruksels. Het eigenaardige van dat verschijnsel bestaat hierin dat die handen bijna allemaal verminkt zijn.

Opzettelijke verminking ligt hier voor de hand. Het vreemde gebruik om een vinger of een deel daarvan te amputeren, komt nog tegenwoordig bij verschillende wilde volken voor. De betekenis is niet bij allen hetzelfde. Meestal worden die verminkingen toegebracht als herinnering aan een ongelukkige gebeurtenis; een soort teken van rouw dus.

Een oude vrouw van de stam der Bosjesmannen getuigde in 1812 aan de ontdekkingsreiziger Burchell, dat zij twee kootjes van de pink der linkerhand miste en een van die der rechterhand, omdat zij die had laten afsnijden bij de dood van haar drie dochters. Burchell ontdekte bij meerdere mannen en vrouwen dezelfde verminkingen, maar altijd aan de pink. Dit teken van droefheid over hun overledenen verzekerde hun een goede dood, verklaarden ze.

Bij de Hottentotten laat men zich de pink afsnijden bij wijze van geneesmethode tegen sommige ziekten.

Sommige indianen stammen in Canada snijden zich een pink af als bezweringsmiddel tegen te veelvuldige sterfte in hun stam.

Cook vertelt in zijn Reizen rondom de Wereld dat verminkingen van de hand veelvuldig voorkomen op de eilanden in de Grote Oceaan.

Men zal waarschijnlijk nooit precies te weten komen, wat de oorzaak was van de verminkingen uit de praehistorie, maar men mag met enige waarschijnlijkheid aannemen, dat het nog de zelfde is en dat de Aurignac-mens rouwde zoals tegenwoordig de hierboven genoemde stammen.

De afdruk van de hand werd op verschillende manieren aangebracht: positief en negatief. Positief door zijn hand in zwarte of rode verf te dompelen en zo tegen de wand van het hol te drukken; negatief, door de hand tegen de muur te leggen en dan met verf omheen te gaan langs de omtrek.

Soms is de omtrek van de hand zo scherp getrokken dat men gelooft dat de mens de verf in de mond nam en daarna uitblies; tegenwoordig zou men daarvoor een fixeerspuit gebruiken.

Over het algemeen zijn de handafdrukken klein, wat doet vermoeden dat het handen waren van vrouwen of jonge mannen.

Onze kennis van de praehistorie is nog onvolledig, maar wat men reeds vond, wettigt het vertrouwen, dat men mettertijd nog wonderlijke ondekkingen zal doen omtrent onze voorouders, de holbewoners.

L.

GEMENGD NIEUWS

DE VROUW DIE NIEMAND KENT.

De levensgeschiedenis van Rachele Mussolini. Een absoluut particulier huwelijksleven.

In de New-Yorker Staatscourant publiceert Rachele Vernon een biografie van Signora Rachele Mussolini, de echtgenote van het Italiaanse Staatshoofd, waaraan wij het volgende ontlenen:

Signora Rachele Mussolini wordt door de diplomaten van Rome de „schuchterste vrouw der wereld" genoemd. Dat komt, omdat zij buitengewoon teruggetrokken leeft en er zich tot bepaalt een voorbeeldige huisvrouw en zorgzame moeder te zijn. Haar huwelijk met Benito Mussolini is buitengewoon gelukkig ofschoon Rachele naar buiten uit geen aandeel neemt in de politieke gebeurtenissen en de Staatsaangelegenheden van haar echtgenoot. Zij is, om zo te zeggen, de vrouw, die niemand kent, die zich verre houdt van maatschappelijke gebeurtenissen en zelfs de wens geuit heeft, dat haar gemaal de grote recepties niet in zijn huis, maar in het hotel houdt.

Trouw heeft Mevrouw Rachele aan de zijde van haar man gestreden en volhard in tijden, toen hij om de zege zijner politieke idee streed. Dag en nacht werkte zij voor zich en de kinderen, toen haar man in politiek bewogen dagen naar de gevangenis moest. En het viel haar destijds zeker niet gemakkelijk, voor het onderhoud van het gezin te zorgen.

Vanaf haar achtste jaar was ze gewend zelfstandig te werken. Zij was in haar geboorteplaats Predappio als fruitplukster werkzaam. Later op 16-jarige leeftijd verdiende zij de kost, met perziken te verpakken, die voor de export bestemd waren.

Voor 30 jaar opende Mussolini's vader, een kleine „Osteria" een wijnhuis en hier vond de jeugdige Rachele een betrekking. Al spoedig leerde zij de 24-jarige Benito kennen. Met vreugde stemde zij toe, toen hij haar ten huwelijk vroeg. De vader gaf gaarne zijn zegen, want hij had het stille en bescheiden jonge meisje in zijn huis leren waarderen! Destijds was Benito's woord: „Je zult aan mijne zijde een stormachtig leven moeten leiden!" Maar Rachele kende geen vrees. Zij beloofde haar echtgenoot, dat zij hem steeds een trouwe levengezellin zou zijn.

Deze belofte heeft zij trouw vervuld en zij is hem op zijn weg ondanks menige teleurstelling en bitterheid naar de carrière gevolgd. Maar altijd bleef zij de eenvoudigheid zelve en nooit heeft zij zich in politieke aangelegenheden gemengd — behoudens één uitzondering. Eénmaal heeft zij tot haar man een verzoek gericht:

Enige vrienden en buren uit haar geboortedorp Predappio waren wegens anti-fascistische actie gearresteerd. Zij vroeg hem de oude jeugdvrienden genade te schenken. Nog op dezelfde dag heeft Mussolini deze wens vervuld.

De familie Mussolini heeft drie verblijven ter beschikking: een in Milaan, een buitengoed in de nabijheid van Torli en een villa „Torlosia" bij Rome. Vijf kinderen ontsproten uit dit even gelukkig als stil huwelijk, drie jongens en twee meisjes. De oudste is de 23-jarige Edda, die gehuwd is met graaf Ciano.

Menigmaal deden op grond van de teruggetrokkenheid van Rachel Mussolini geruchten de ronde, dat Mussolini zich van zijn vrouw had laten scheiden of gescheiden van haar leefde. Maar van als die praatjes was nooit een woord waar.

Rachele Mussolini was steeds tevreden met haar zelfgekozen rol: de vrouw te zijn, die niemand kent.

De talen der mensheid.

Volgens een nieuwe statistiek is vast komen te staan, dat er momenteel op de aarde 2796 levende talen bestaan. Van de 860 voornaamste talen zijn er slechts 48 in Europa, 153 in Azië, 118 in Afrika, 424 in Amerika en 117 in de eilanden van de Oceaan. Men heeft geconstateerd dat het aantal talen langzamerhand vermindert. Dit is toe te schrijven aan het feit, dat de dialecten van de inboorlingen meer en meer door de wereldtalen geabsorbeerd worden. De Amerikaanse taalvorser Williamson, die zich met de idiomen der inboorlingen bezig houdt, beweert, dat het aantal exotische talen gemiddeld met drie per jaar afneemt, zodat — zij het ook ver in de toekomst — met een uitsterven van de dialecten der inboorlingen rekening kan gehouden worden.

De laatste nakomeling van Christoffel Columbus.

De laatste nakomeling van de grote man, die het ei op het tafelblad op zo originele wijze in evenwicht bracht en... Amerika ontdekte, is ernstig ziek. De geneesheren hebben alle hoop, hem in leven te houden opgegeven. Don Christobal de Veraga, Markies van Jamaïca, Vorst van beide Indiën, is de enige mannelijke nakomeling van zijn beroemde voorvader Columbus, die, 15 generaties voor hem, als eerste blanke het Amerikaanse continent betrad.

Tot voor korte tijd hield de nakomeling van de grote ontdekker, wiens beide huwelijken kinderloos bleven, zich bij voorkeur met paarden bezig. Hij bezit in Toledo een prachtige renstal, trouwens, hij is altijd een groot dierenliefhebber geweest. Met Don Christoffel zal het geslacht der „Columbus" of beter gezegd der „Colon" voor altijd verdwijnen.

Over Valschermen.

In de Verenigde Staten is een collectief valscherm uitgevonden, dat een deel van de romp en de pilotencabine kan dragen. Door de druk op een knop wordt het hele toestel verdeeld in dit stuk plus de rest van staart en vleugels en een reusachtige parachute opent zich. De commissie voor de luchtvaart te Washington is op het ogenblik aan het experimenteren en zal weldra rapport uitbrengen over de bruikbaarheid van deze uitvinding.

In Sowjet-Rusland, waar men parachutespringen al als een soort volkssport beschouwt, heeft men kortgeleden een proef genomen, waarover de „Krassnaja Swjesda", die dan ook de verantwoording voor dit bericht draagt, het volgende meldt: Een hond sprong op bevel van zijn meester op 600 Meter hoogte met een automatisch valscherm uit een vliegtuig, de meester zelf volgde weldra. Gedurende de val riep de meester zijn hond, die tengevolge van het mindere gewicht, langzamer daalde, herhaalde malen bij de naam en de hond antwoordde met vrolijk geblaf...

Aankomst en vertrek der schepen van 19 — 23 September 1936.

SS.	Aank.	Van	Vertr.	Naar
Darian	19	Liverpool	20	Liverpool
Lochmonar	20	R'dam, Liverpool	20	Cristobal, Los Angeles
El Libertador	20	Maracaibo, Aruba	21	Aruba, Maracaibo
Colombia	20	H'burg, A'dam	21	Pto. Limon
San Francisco	20	Le Havre	21	Cristobal, Los Angeles, San Francisco
Carabobo	20	New York, Aruba	—	Curaçao
Cottica	21	A'dam via Suriname, Venezuela	21	P.au Prince, New York
Frida Horn	21	Cartagena	—	Newport (Curaçao)
Tachira	21	Maracaibo	21	Maracaibo
Dalvangen	21	Paramaribo	21	New Orleans
Baralt	22	St. Kitts, St. Eust., Saba, St. Martin, Bonaire		
Patricia	22	Hamburg	22	Pto. Barrios
Carabobo	—	Curaçao	22	P. Cabello, La Guaira, S. Juan, New York
Amazone	23	N. York, P.au Prince, La Guaira, P. Cab.	23	Aruba, Maracaibo
Palatia	23	Pto. Barrios	23	Hamburg
Bodegraven	23	Hamburg, A'dam, R'dam, L'pool	23	Cristobal, Costa del Pac.,
Atlas	23	Dom. rep.	—	Curaçao
Midas	23	Haiti	—	Curaçao
Asuku Maru	23	Cristobal	23	La Guaira

Satire en Humor.

Waarom ze niet oud worden.

Een statisticus heeft uitgerekend dat onder de mannen veel meer honderdjarigen worden gevonden dan onder de vrouwen.

„Dat is nog al begrijpelijk", merkte een sarcasticus op. „De vrouwen worden nu eenmaal moeilijk honderd jaar, om reden dat zij beginnen dertig jaar te tellen, als zij de vijftig reeds zijn gepasseerd.

Altijd beleefd.

Een dokter ontmoette een oude kennis en vroeg hem hartelijk: „Hoe gaat 't met U?"

„Neem mij heus niet kwalijk, dokter," antwoordde de man, „maar ik maak 't werkelijk zeer goed."

Is de crisis voorbij?

In Amerika schijnt 't van wel. De leden van de „Union Club" te Chicago hadden in 1929, geruineerd als zij waren door de crisis, bij wijze van bittere spot de aandelen, die eens hun fortuin uitmaakten tegen de wanden van hun clubgebouw gespeld.

Dit zonderlinge behang had de theoretische waarde van millioenen dollars, maar in werkelijkheid vertegenwoordigde het juist de waarde van het enkele papier alleen.

Maar de toestand schijnt te veranderen, want de clubleden hebben een voor een hun opgeprikte aandelen weer tot zich genomen, als bewijs dat zij hun waarde weer bezig zijn terug te winnen.

Begrijpelijk.

Mejuffrouw Sumiko Saito, de enige vrouwelijke jockey in Japan mag voortaan niet meer uitkomen in de renbaan. En toch was zij een van de beste jockeys. Zij was altijd zeker van haar overwinningen. Maar daarom juist hebben de Japanse autoriteiten haar licentie ingetrokken.

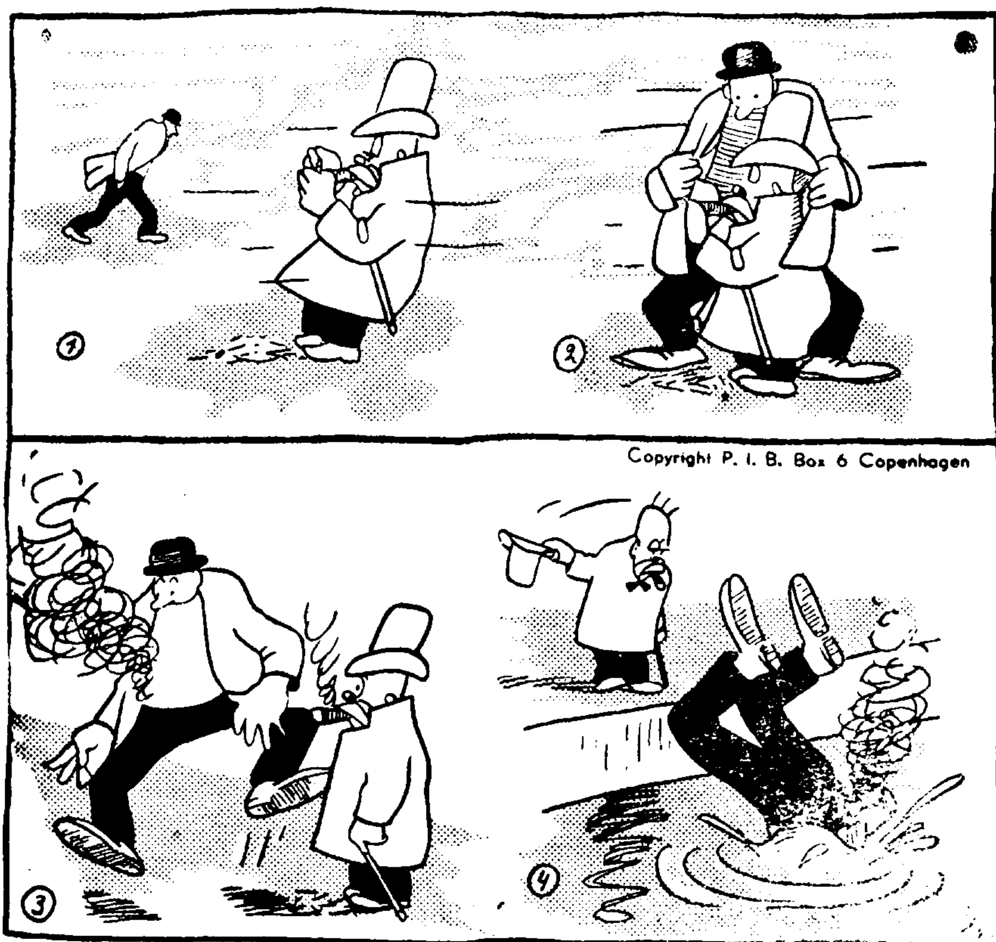
De minister van Landbouw formuleerde de genomen maatregel aldus „wijl de mannelijke jockeys menen haar nu eenmaal voor te moeten laten gaan... uit galanterie."

Misunterstood.

Hij was met z'n meisje in de opera. Enthousiast fluisterde hij tot haar:

„Wat 'n prachtige coloratuur heeft die zangeres!"

Zij nijdig: „Daar zitten we hier toch niet voor, let liever op haar zang."

EEN VRIENDELIJKE MAN GEEFT VUUR AAN ADAMSON.